

درباره ۲۸ ماه اسد روز واقعی استقلال افغانستان (به تائید نوشته جناب داکتر صاحب سید عبدالله کاظم)

نوشته اخیر دانشمند و محقق گرامی جناب داکتر سید عبدالله کاظم تحت عنوان « توضیحی درباره این سؤال که آیا ۲۸ اسد روز واقعی استقلال افغانستان است؟ » موضوع روز واقعی استقلال افغانستان را بخوبی روشن ساخته است .

داکتر صاحب کاظم نوشته اند که «افغانستان برای استرداد استقلال کامل کشور راه دراز را قدم بقدم پیمود، تا آنکه طرف انگلیس بعد از سه سال در دوره سوم مذاکرات در کابل مجبور به شناخت استقلال کامل افغانستان گردید. لذا کار درست نیست که در جریان این عملیه ولولانی هر شخص بزعم خود یک روز را بنا بر دلیلی به حیث روز استقلال و برپا کردن جشن و سرور اعلام نماید. تعیین یک روز که نشانه ای سمبولیک استقلال کشور بشمار میرود، از وظیفه دولتی است که به کمک و حمایت جانبازانه مردم خود، به این اقدام کمر همت بسته و با تلاش پیگیر و همه جانبه به آن هدف عالی نایل آمده است. در این حال آن روزی را که شاه امان الله غازی رسماً آنرا به حیث روز استقلال تعیین کرده است، همان روز، روز واقعی استقلال بوده ..».

داکتر صاحب کاظم در این ارتباط به نقل از کتاب «فرهنگ کابل باستان» از واقعه نگار شهیر کشور، مرحوم استاد عزیزالدین وکیلی فوفلزائی، مینویسد که اعلیحضرت غازی به روز ۲۸ اسد (۱۸ اگست) بعد از مراسم امضای آخرین سند استرداد استقلال در کابل، حاضرین دربار سلطنت را مخاطب قرار داده گفت «بعد از این اگر امان الله زنده باشد و یا مرده، شما ملت نجیب و غیور افغانستان این روز خجسته را همه ساله بنام عید ملی و خاطره شریف استرداد استقلال کشور جشن بگیرید.»

به تائید از نوشته داکتر صاحب کاظم، عین موضوع در «اسناد محرمانه آرشیف هند بریتانوی، قسمت چهارم مکاتبات سال ۱۹۱۹م مربوط به جنگ سوم افغان ها و انگلیس» نیز ذکر شده است . من چهار سال قبل در یکی از مقالاتم «[مناسبت سالگرد استرداد استقلال افغانستان : از لابلای اسناد آرشیف هند بریتانوی](#)» درین رابطه معلوماتی مختصری ارائه و نوشته بودم که به روز ۲۸ اسد (۱۹ اگست) محفلی پس از برگشتن هیأت صلح افغانی به مناسبت استرداد استقلال افغانستان در تالار قصر زرنگار (سابق وزارت امور خارجه) واقع بوستان سرای پارک زرنگار کنونی دایر شده بود. شاغاسی علی احمد خان، رئیس هیأت افغانی در مذاکرات صلح راولپندی، در این مراسم مورد انتقاد شدید قرار گرفت و به خاطر خودسری اش محکوم گردیده از طرف شاه امان الله خان مورد سرزنش و عتاب قرار گرفته از مقامش سبکدوش و توقیف شد .

غازی امان الله خان بعد از امضای سند استرداد استقلال کشور درین محفل از مردم خواست تا ازین روز به مثابه «جشن ملی» استقبال نمایند. بدین وسیله ۲۸ اسد، روزی که افغانستان رسماً استقلال سیاسی را بدست آورد، به حیث روز رسمی استرداد استقلال افغانستان شناخته شد.

قلمی را که شاه امان الله خان غازی توسط آن اسناد مربوط به استرداد استقلال افغانستان را امضا نموده بود، و توسط نواده اعلیحضرت امان الله خان به مردم افغانستان اهدا گردیده و در حضور شاهدخت هندیه دختر شاه امان الله خان به موزیم ملی کشور تسلیم داده شد

شاه امان الله خان غازی در همین روز (۲۸ اسد سال ۱۳۹۸ شمسی (مطابق با ۱۹ آگست ۱۹۱۹)) بیانیه را در مسجد جامع عیدگاه کابل ایراد کرد که متن انگلیسی آن هم ضمیمه راپور استخباراتی انگلیس ها در آرشیف اسناد محرمانه هند برتانوی که حال از محرمانیت برآمده است، موجود است. قابل یادآوریست که متن مکمل این بیانیه یکبار دیگر توسط دانشمند گرانمایه جناب سیستانی صاحب در مضمون سه روز قبل شان تحت عنوان «[۲۰ اسد، روز اعلام استقلال افغانستان توسط شاه امان غازی](#)» بنشر سپرده شده است.

دروغ شاخدار یا تلاش دیگری برای جعل و تحریف آشکار اسناد و رویداد های تاریخی

برخلاف ادعای فوق مضمون بی بی سی جریده امان افغان از سالگرد تخت نشینی یا دستار بندی غازی امان الله خان صحبت میکند، نی از جشن استقلال

از جمله اسنادی که ویبسایت بی بی سی برای ثبوت ادعایش که گویا ۲۸ اسد روز واقعی استقلال افغانستان نیست، بنشر سپرده، عکس جریده امان افغان است. در شرح این عکس ادعا شده است که «در زمان امان الله جشن در نهم حوت در پغمان برگزار میشد». این ادعا کاملاً نادرست بوده و جعل و تحریف آشکار اسناد و رویداد های تاریخی میباشد. برویت اسناد متعدد و مؤثق، مراسم رسمی دستاربندی یا تاجپوشی غازی امان الله خان به تاریخ نهم ماه حوت ۱۲۹۸ در مسجد جامع عیدگاه انجام یافته بود. در عکس فوق نیز به وضاحت خوانده میشود که «(روز نهم حوت) یا "عید جلوس با استقلال اعلیحضرت غازی"» با سالگرد دستاربندی یا تخت نشینی و جلوس ارتباط دارد، نه جشن استقلال.

بنظر این قلم اگر به حملات لجام گسیخته و بی پایه چند سال اخیر بر غازی امان الله خان محمل استقلال افغانستان، بدقت دیده شود، تنها محدود به "خاک بادهای سیاسی" ناشی از "خپل سری" های چهار دهه اخیر نبوده بلکه ادامه تلاش های تحریف واقعیت ها و مسخ حقایق تاریخی ایست که از دوران سلطنت سردار محمد نادر خان آغاز و تا امروز به انواع مختلف ادامه دارد. هدف این همه حملات، چه از قلم یک داکتر و استاد تاریخ، حلقوم یک ملانمای اجیر بیگانه ها که از وی نقل قول میکنند، و یا نشرات کمپنی پخش تبلیغات بریتانوی چیزی نیست مگر انتقام گیری از غازی امان الله خان که یگانه آرزویش آزادی، آبادی و رفاه اجتماعی در کشورش بود.

(پایان)